42321 ـ حکم سِقط جنین در ماه‌های اول بارداری

سوال

سقط جنین در ماه‌های اول بارداری (مال اول تا سوم) پیش از دمیده شدن روح در آن چه حکمی دارد؟

پاسخ مفصل

الحمدلله.

مجلس «هیئت کبار علما» چنین مقرر نموده که:

۱ـ سقط جنین در هیچ یک از مراحل جایز نیست مگر بر اساس یک توجیه شرعی و در حدودی بسیار محدود.

۲ـ اگر جنین در مراحل نخست است ـ یعنی در چهل روز اول ـ و سقط آن یک مصلحت شرعی داشت یا به دفع زیان منجر می‌شد، سقط آن جایز است، اما سقط جنین در این مدت از ترس دشواری تربیت فرزندان یا ترس از ناتوانی در تأمین معیشت و آموزش یا برای آیندهٔ آنان یا برای اکتفای والدین به تعداد فرزندانی که دارند، جایز نیست.

۳ـ سقط جنین اگر عَلَقه یا مُضغه باشد ـ یعنی در مدت چهل روز دوم و سوم ـ جایز نیست مگر آنکه یک کمیسیون پزشکی مورد اطمینان گواهی دهد که ادامهٔ این بارداری خطری را متوجه سلامت مادر می‌کند و ادامهٔ آن برای او خطر جانی دارد. در این صورت سقط جنین پس از تلاش و اجرای همهٔ راه‌های دور ماندن از آن خطر [و بی‌نتیجه بودنش] جایز است.

۴- پس از مرحلهٔ سوم و با کامل شدن چهار ماه، اسقاط جنین حلال نیست مگر آنکه پزشکان متخصص به این نتیجه برسند که بقای جنین در شکم مادر به مرگ مادر منجر می‌شود و این پس از انجام همهٔ راه‌های ابقای جنین [و بی‌نتیجه ماندن آن] صورت می‌گیرد. اینجا رخصتِ اقدام به سقط جنین با این شروط، برای دفع ضرر بزرگتر (مرگ مادر) و برای جلب منفعت بزرگتر (حفظ زندگی مادر) صورت می‌گیرد.